

Til verdens baha'ier

Høyt elskede venner!

Ingen jordisk tunge kan uttrykke den takknemlighet vi føler overfor de overordentlige gavene som Den Velsignede Skjønnhet har skjenket sitt verdensomspennende samfunn og sin tros Verdenssenter i løpet av året som nettopp er gått. Vi bøyer hodet i ydmykhet overfor de slående tegn på hans styrkende nåde og altbetvingende velde.

Som et resultat av urolighetene i Midtøsten ble Det Hellige Land omsluttet av en overveldende fare i årets siste halvdel. Den ebbet ut uten å stanse bahá'í-administrasjonens virksomhet eller engang hemme den i alvorlig grad. Situasjonen var en skarp påminnelse om kontrasten mellom Bahá'u'lláhs enhetsskapende system og overgangsalderens stormfulle preg. Det første utvikler seg jevnt og trutt i det stille; den sistnevntes «trengsler», hevder Shoghi Effendi, «er forløperne for den lykksalighetens æra som skal legemliggjøre Guds endelige hensikt for hele menneskeheten.» Den farlige situasjonen var enda et av de «illevarslende tegn som på en og samme tid forkynner dødens kvaler for en sivilisasjon i oppløsning og fødselsveene for den verdensordningen - den menneskelige frelsens ark - som nødvendigvis vil måtte reise seg på dens ruiner.»

De kreftene som forenet så mange nasjoner i deres reaksjon for å avhjelpe den plutselige krisen i dette området, hevet over enhver tvil hvor nødvendig det prinsippet om kollektiv sikkerhet er som Bahá'u'lláh for over hundre år siden foreskrev som et middel til konfliktløsning. Mens den internasjonale ordningen han så for seg for å anvende dette prinsippet fullt ut, så langt fra er tiltrådt av menneskehetens herskere, har man likevel tatt et langt skritt i retning av den opptreden som Tidsalderens Herre har skissen, for nasjonene. Hvor klargjørende er vel ikke Bahá'u'lláhs ord som bebuder at nasjonene vil velge en annen kurs i fremtiden: «Vær forenet, o skare av verdens herskere,» skrev han, «for dermed vil ufredens stormvær bli stillet blant dere og deres folk finne hvile. Skulle noen blant dere gripe til våpen mot en annen, så reis dere alle mot ham, for dette er intet annet enn åpenbar rettferdighet.»

Uansett hvilken synsvinkel vi velger, så er kraften i Bahá'u'lláhs åpenbaring faktisk i synlig virksomhet i verden. Appellen om en ny verdensordning har lydt som et refreng i erklæringene fra politiske ledere og innflytelsesrike tenkere, selv når de er ute av stand til å definere hva de selv mener. I denne appellen kan man tydelig se at menneskeheten langsomt blir klar over hovedhensikten med hans åpenbaring. At en slik appell er blitt fremsatt så inntrengende av overhodet i den republikken som, slik 'Abdu'l-Bahá sier, er bestemt til å bli «den første nasjon som legger grunnen for internasjonal enighet» og til å «være en åndelig anfører for alle nasjoner», gir en antydning om hvor virksomme de to samtidige prosessene er og om hvordan de skyter fart, den ene utenfor og den annen innenfor Saken - prosesser som Shoghi Effendi forteller oss er bestemt til å nå sitt høydepunkt «i en eneste strålende fullendelse».

Innenfor Saken selv finnes det tallrike tegn på overveldende prestasjoner i Seksårsplanen, selv om disse ikke nødvendigvis artet seg slik det var planlagt fra starten av. Slående eksempler på dette er

åpenbare i kjølvannet av de fenomenale forandringene som foregår i Sovjetunionen og dens tidligere satellittstater. Bare ett år etter at det lokale åndelige rådet i Moskva ble gjenopprettet, skal det dannes et nasjonalt åndelig råd for Sovjet. På tilsvarende vis har regjeringen i Romania godkjent bahá'í-samfunnet som en religiøs sammenslutning med rett til å utbre Bahá'u'lláhs lære, og det ikke mer enn vel et år etter de politiske omveltningene der. Også her skal det dannes et nasjonalt åndelig råd denne ridvan. Troens raske vekst i Tsjekkoslovakia ledet, så sent som i løpet av de siste par ukene, til at vi besluttet å opprette et nasjonalt åndelig råd også der. I det karibiske området vil det nasjonale åndelige rådet for West Leeward Islands bli dannet samtidig som et resultat av at gruppen Leeward Islands deles i to regionale administrasjonsheter. Med disse svært velkomne rådsdannelsene vil tallet på nasjonale åndelige råd øke til 155.

Det gleder oss å fortelle at tie av Guds Saks Hender vil representere Det Universelle Rettferdighetens Hus ved disse historiske begivenhetene: Amatu'l-Bahá Ruhyyih Khanum i Romania, herr 'Ali Akbar Furutan i Sovjetunionen og doktor 'Ali-Muhammad Varqa i Tsjekkoslovakia. Rådgiver Ruth Pringle vil bli representanten på West Leeward Islands.

At Bahá'u'lláhs Sak nyter stigende autoritet i offentlighetens øyne, finner man nok en illustrasjon av i Tyskland, der den føderale konstitusjonsdomstolen, landets høyeste juridiske myndighet, avsa en kjennelse av største betydning for anerkjennelsen av troen. En rekke lavere rettsinstanser hadde avslått å registrere vedtektene for et lokalt åndelig råd. Begrunnelsen var at den myndigheten som gis det nasjonale åndelige rådet i dette dokumentet, krenket det juridiske prinsippet som krever at alle lovlig registrerte sammenslutninger skal være selvstyrte. Momentene i saken er så absolutt innviklede og kan ikke utdypes her. La det holde med å si at den føderale konstitusjonsdomstolen tok det lokale åndelige rådets appell til følge i en lang og nøye begrunnet avgjørelse. Domstolen bekreftet der blant annet bahá'í-samfunnets rett til å oppnå rettslig status i nettopp den form som forordnes i bahá'í-troens skrifter. Og den erklærte at troens preg som en anerkjent religion ble ubestridelig bekreftet av dens egen be-skaffenhet, av det som er alminnelig kjent og av vitnesbyrdene fra for-skere innenfor sammenlignende religion. Så betydningsfull var kjennelsen etter domstolens egen vurdering at den gikk til det uvanlige skritt å sende ut en erklæring til pressen for å redegjøre for sin avgjørelse. Denne bemerkelsesverdige handlingen vil få betydning for bahá'í-samfunnet langt utenfor det forente Tysklands grenser.

Nok et tilfelle av økende offentlig anerkjennelse av Sakens skarp-sindige synspunkter knytter seg til Republikken Sør-Afrika. Med utgangspunkt i regjeringens initiativer for å løse apartheidproblemet, som har eksistert i desennier, besluttet det nasjonale åndelige rådet der å legge frem sine synspunkter med tanke på utarbeidelsen av en ny grunnlov for landet. En delegasjon utpekt av det nasjonale åndelige rådet overrakte rådets fremlegg til presidenten for den sørafrikanske lovkommissjonen. Denne dommeren opptrådte på vegne av regjeringen, og han bemerket at bahá'íene så langt var den eneste gruppen med ideer som hadde gitt et åndelig og moralsk grunnlag for en grunnlov.

Til de ovennevnte stadiene i utviklingens gang føyer det seg andre begivenheter. En representant for Det Internasjonale Bahá'í-samfunnet opptrådte som den eneste ikke-buddhist som var invitert til å tale på et offentlig møte i tilknytning til den asiatiske buddhistkonferansen for fred i Mongolia. Pave Johannes Paul 2 nevnte bahá'íene særskilt ved en mottakelse i løpet av sitt nylige besøk i Burundi. Bahá'í-troen er offisielt oppført som en av de vanlige religionene i Tuvalu. Brasils nasjonale åndelige råd stod som sponsor for den internasjonale utstillingen om undervisning for fred, der 23 ambassader og pedagogiske institusjoner deltok. Hva enkeltvirkningene av alle disse begivenhetene enn vil bli, så er en ting mer enn klar: Den samlede virkningen verden over bekrefter at troen er i ferd med å tre ut av ukjenthetens mørke. Slike tegn på økende offentlig anerkjennelse

av bahá'í-samfunnets sanne karakter og rike muligheter særpreger troens fremgang i formingstidens fjerde epoke.

Når vi overveier disse underfulle tegnene og varslene, kan vi ikke motstå trangen til å uttrykke vår dype kjærlighet til og anerkjennelse av de kontinentale rådgiverne og deres hjelperåd. De stimulerer til og støtter opp om anstrengelser som gjør det mulig å gjennomføre slike for- midable prestasjoner som alt er nevnt. Og deres tjenester fungerer i særlig grad som en kraft bak den dynamiske fremdriften i under- visningsarbeidet, som ligger til grunn for alt det har lyktes samfunnet å oppnå. Vi gledes og oppmuntres overmåte av hvor energisk rådgiv- ningsnevndene har innledet den nye perioden i sitt embete, som kjen- netegnes av uunnværlige og høyt verdsatte, tjenester for bahá'í- verdenen. Med helhjertet oppmuntring og storartet støtte fra Det Inter- nasjonale Undervisningssettret samler de nå kreftene om nye initia- tiver som lover godt for en tilfredsstillende fullføring av Seks- årsplanen. Måtte deres bestrebelsers bli sterkt understøttet av at tallet på hjelperådsmedlemmer økes til 846, fra og med Paktens dag i år - 90 mer enn det er nå. Samfunnet verden over vil ganske visst hilse vel- kommen den styrken som denne handlingen vil tilføre omfanget og beskaffenheten av de åndelige pliktene som er tillagt hjelperådsmed- lemmene og deres assistenter. Deres innsats på grasrotplanet er en ga- ranti for at vår strålende tro fortsatt vil vokse og bli sterkere.

Den storartede fremgangen i Seksårsplanen gjør oss glade til sinns og høyner våre forhåpninger. På ett nær er alle årene i Seks årsplanen nå gått, og det er gjort et veldig fremskritt i retning av å nå dens syv hovedmål. Vårt samfunn har forandret seg dramatisk fra hva det var ved planens begynnelse i 1986. Det har gjennomgått en sterk vekst og utvikling. Det er mer mangfoldig; mer dynamisk, mer fremtredende. Idet vi går inn i Seksårsplanens avsluttende år, øyner vi alle spennende vyer i horisonten:

Utarbeidelsen av den lenge forventede kommenterte oversettel- sen til engelsk av Kitáb-i-Aqdas - Lovboken, Den Aller Helligste Bok, Moderboken i Bahá'u'lláhs åpenbaring - vil bli fullført. Dette er en monumental bragd som alene vil innlede et nytt stadi- um i bahá'í-verdenens utvikling og dermed sette kronen på Seks- årplanens verk.

Forflytningen av jordmasser vil begynne på de nedre terrassene ved Bábs Gravmæle, og likeledes gravearbeidet for Sentret for Tekststudier og for tilbygget på Den Internasjonale Arkivbygning- en. Dette innleder en ny fase i disse store og umåtelig betyd- ningsfulle prosjektene på Guds hellige fjell.

Avslutningen av planen vil markere begynnelsen på Det Helli- ge Året, 1992-1993. Det blir en bevisst pause på ett år for å gi Bahá'u'lláhs tilhengere anledning til å vise tilbørlig oppmerk- somhet overfor hundreårsminnet for Bahá'u'lláhs bortgang og for innstiftelsen av hans verdensforenende Pakt. Som tidligere kunn- gjort planlegges det større arrangementer for å gjenspeile de to begivenhetenes særpreg og gjennomgripende betydning for hele verden.

Det ene arrangementet består i at representanter for bahá'í-verdenen sammen med Bahá'u'lláhs Riddere vil komme sammen i Bahjí ved Herregårdshuset, stedet hvor Bahá'u'lláhs frigjorte ånd dro til sitt himmelske herredømmes trone. De vil også samle seg i nærheten av Det Aller Helligste Gravmæle, der æreslisten over Bahá'u'lláhs Riddere vil bli anbrakt som et tegn på hvordan de som elsker ham har svart på hans appell om å utbre hans lære over hele jorden. Ved Bahjí vil forsamlingen holde bønn og tilbedelse i andektige former. De hellige tekstene som skal leses der, vil bahá'í-samfunn overalt snart få del i til bruk på sine egne minnemøter, slik at hele bahá'í-verdenen

forenes i sin andakt under markeringen av dette hundreårsminnet.

Det andre arrangementet er verdenskongressen som holdes i dagene 23.-26. november 1992 i New York, byen hvor vår elskede Mester gav til kjenne hva som lå i hans stilling som det utpekte midtpunkt for Bahá'u'lláhs Pakt, og som han betegnet som Paktens By. Verden over vil bahá'í-samfunn gjennomføre støttearrangementer av passende art for å hylle kongressens formål, som er å feire hundreårsminnet for innstiftelsen av Bahá'u'lláhs Pakt og å forkynne dens siktemål og forenende kraft. En naturlig videreføring av disse aktivitetene vil være å spre en erklæring om Bahá'u'lláh i stort antall. Etter anmodning fra oss utarbeides erklæringen av Kontoret for Offentlig Informasjon, og den vil tjene både som en kilde til studium og inspirasjon for bahá'íene selv og som en informativ trykksak som kan gis til offentligheten. På denne og andre måter vil Det Aller Største Navns samfunn bestrebe seg på å gjøre Bahá'u'lláhs navn vidspurt verden over, på å gjøre det til en kjent berømt i folks bevissthet alle vegne.

En rekke hendelser er nært forestående. Kitáb-i-Aqdas skal utgis, byggeprosjektene på Karmelfjellet skal føres videre, Seksårsplanen vil bli avsluttet, og Det Hellige Året vil begynne. Et slikt uvanlig sammenfall av kommende begivenheter høyner bahá'í-verdenens forventninger, legger forholdene til rette for sterkere anstrengelser enn man allerede har prøvd seg på og retter vår felles oppmerksomhet mot begynnelsen på en ny fase i historien. Det synes derfor å være på sin plass at alle som bekjenner sin tro på Guds ypperste manifestasjon, gir sin tilslutning, på dette gunstige tidspunkt, til den hellige loven som setter enhver i stand til å uttrykke sin personlige følelse av hengivenhet overfor Gud i en ytterst privat samvittighets akt som fremmer det felles beste, som forbinder den enkelte troende direkte med troens sentrale institusjon og som, fremfor alt, sikrer de lydige og de oppriktige forsynets usigelige nåde og velsignelser i rikt monn. I ydmykhet overfor vår høyeste Herre kunngjør vi nå at ved ridván 1992, ved begynnelsen av Det Hellige Året, vil loven om huqúqu'lláh, Guds rett, bli gyldig for alle. Til alle går det en kjærlig appell om å overholde den.

Våre inderlig kjære brødre og søstre! Vær vitne til hvordan den elskede har besvart våre innstendige bønner. Se hvordan han har beriket vårt liv med nye trosfeller og nye institusjoner i land som hittil har vært lukket for hans helbredende Ord. Tenk med hvilken kraft guddommelige forskrifter nå bekreftes som retningslinjer for nasjoners opptreden, store som små. Ganske visst har slike velsignelser i overmål inngitt dere ukuelig mot og tillit til å tre en utfordrende, men strålende fremtid i møte. Dere har sannelig begynt dette lykkevarslende året rede til å sikre Seksårsplanens endelige seier.

Måtte dere fortsatt velsignes, gjennom deres uselviske gjerninger i hans tjeneste, fra hans kjærlighets og milde omsorgs uuttømmelige skattkammer.

Det Universelle Rettferdighetens Hus (sign.)